

UCLA

Archive of the Yiddish Literary Journal Khashbn

Title

Khayim Plotkins "Oyf Mayne Vegn" / Chaim Plotkin's "On My Paths"

Permalink

<https://escholarship.org/uc/item/336159pv>

Journal

Archive of the Yiddish Literary Journal Khashbn, 92(1)

Author

Moshe Shklar, Moshe Shklyar

Publication Date

1978-10-01

Peer reviewed

מ. ש.

„אויף מיינע וועגן“ *

לידער פון חיים פלאטקין

האָבן דאָ אַן ערשט־האַנטיקע רעלאַציע פון אַן אַמעריקאַנעם יידישן זעלנער, וועל־כער איז מיטן פולן באַוווּסטזיין פון זיין נאַציאָנאַלן חוב אַוועק זיך שלאָגן קעגן נאַצישן בלוט־שונא פון יידישן פאַלק און פון דער מענטשהייט. די דערמאָנטע ליד־דער זענען סיי מיט זייער בילדלעכקייט און סיי מיט זייער לעקסיק אַ וויכטיקער בייטראַג צו אונדזער ליטעראַטור אויף אַט דער טעמאַטיק. זיי אונטערשיידן זיך שטאַרק פון די סאַוועטיש־יידישע דיכטער לידער פון די סאַוועטיש־יידישע דיכטער דירעקט באַטייליקטע אין די שלאַכטן, און גלייכצייטיק איז פאַראַן אין זיי עפעס גע־מיינזאַמס — עס איז דער אומאויסשעפֿ־לעכער האָס צום שונא :

אויב אַ רגע פון שוואַכקייט וועט קומען
און פאַרגינען דעם דייטש כּוֹזעל די זון,
זאָל דאָס ליכט פון מיינע אויגן
ווערן פאַרלאַשן
און מיין צונג —
אין שטומקייט פאַרשלאָסן.

(„אויב“)

ווייניק אַנטפלעקעריש איז חיים פּלאַט־קין אין זיינע לידער פון שאַפּ און אין די אורבאַניסטישע לידער (ניו־יאָרקיש), הגם אויך דאָ גיט זיך אים איין צייטנווייז אונדז צו איבערראַשן מיט דעם אַריגינעלן אופן פון זען און אויפנעמען דעם אַרום. לויט די דאַטעס וואָס מיר געפינען אונ־טער די לידער קאָן מען זיך משער זיין, אַז חיים פּלאַטקין שרייבט שוין אַן ערך אַ האַלבן יאָרהונדערט. זיין טעמאַטיק איז אַ רייכע, ווי ס'איז צו זען פון די דערמאָנטע אַפּטיילן אינעם בוך, און גאַנץ אַפּט געפינט ער די קינסטלערישע מיט־לען כּדי אונדז אויפצווינגען מיטצוגיין אין זיינע וועגן.

* פאַרלאַג י. ל. פּרץ, תּל־אביב, תּשלח־1978, 183 זייטן. פאַרזען מיט אַ פּאַר־טרעט פון מחבר און צייכענונגען פון נעמי ק. פּלאַטקין.

דאָס בוך איז איינגעטיילט אין זיבן אַפּטיילן; שאַפּ; מלחמה; חשבון; פון שטע־טעלע אַ גרום; ניו־יאָרקיש; אַפּגעזומערט; זאָג עס שטיל.

הגם די אַפּטיילן זענען נישט דווקא אין כּראַנאַלאָגישן סדר, באַקומט זיך דאָך אַ פּאַרגאַנצט בילד פון אַ יידישן אַרבעטס מענטש — אַ דיכטער, וועמענס וועגן זע־נען ענלעך צו די וועגן פון טויזנטער יידישע עמיגראַנטן, וואָס האָבן געפירט פון מזרח־איראָפּע צו די ברעגן פון גאַל־דענעם לאַנד — אַמעריקע. מיר האָבן פאַר זיך דעם לירישן פּאַרטערט פון אַ מענטשן — און דורך אים פון אַ דור — וואָס האָט דורכגעמאַכט נישט ווייניק שוועריקייטן אין לעבן און נישט ווייניק אַנטווישונגען. אַבער האָט זיך נישט איינגעבראַכן אונ־טער די לאַסטן — מיט האַפּענונגען און גלויבן איז ער פאַרקוקט אין דער צוקונפּט. אַזאַ איז טאַקע דער לעצטער אַקאַרד פונעם בוך:

מיך באַפאַלן די פיין און די שרעק,
ווען כּהייב אַן די יאָרן צו ציילן;
אויב כּשטיי שוין נאַענט צום ברעג —
איז זאָל ער זיך ציען אויף מיילן!

אַפּט מאָל בין איך ביין אויף די שפיגלען
וואָס ווילן אַן אויפהער דערמאָנען;
— דער חלום פון אַדלערשע פּליגל
איז לאַנג שוין פאַראַשט אין די פּלאַמען!

— נישט אמת! איך וועל נאָך געפינען
די וועגן פון קיינעם באַטראַטן.
איך הייב אַן אויפסניי פון באַגינען
באַקרוינען די לידער מיט נאַטן.
(פון באַגינען“)

נאַכפּאַלגנדיק די וועגן פונעם דיכטער קאָן מען בולט זען ווי זיין ליד ווערט ריי־פער מיט די יאָרן — אַפּט מאָל דער־שלאַגט ער זיך צו אַריגינעלער בילדלעכ־קייט און גרייכט טיפּער אין דער יידישער טראַדיציע. באַזונדערס אינטערעסאַנט זענען חיים פּלאַטקיןס מלחמה־לידער. מיר